അഭ്രത്തിളക്കങ്ങൾക്ക് പിന്നിലെ ചതിക്കുഴികൾ

ദിലീപ്

സിദ്ദീഖ്

തിലകൻ

നെടുമുടി വേണു

മലയാള സിനിമാ വ്യവസായം വൻപ്രതിസന്ധി നേരിടുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലാകമാനം കഴിഞ്ഞ വർഷം നിർമിച്ച സിനിമകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായത് ഗുലിഷനം എന്ന പേരിൽ മലയാളത്തിലിറങ്ങിയ പടമാണെന്ന് ദേശീയ ജൂറി വിധി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ മലയാളികളാരും ഈ സിനിമ കണ്ടിട്ടില്ല. അടുത്ത കാലത്തൊന്നും കാണാനുള്ള അവസരവും ലഭിക്കാനിടയില്ല. കാരണം നല്ല മലയാള പടങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കേരളത്തിലെ തിയേറ്ററുടമകൾ തയാറല്ല. കേരള സംസ്ഥാന അവാർഡ് നേടിയ ചിത്രത്തിന്റെയും ഗതി ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള തിയേറ്ററുകളിലും അവാർഡു ചിത്രങ്ങളെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സംവിധാനം ഒരുക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിൽപരമൊരു ഗതികേട് പ്രേക്ഷകർക്ക് ഉണ്ടാകാനുണ്ടോ? ഈ പ്രശ്നം ഗുരുതരമാണെന്ന് വേണ്ടപ്പെട്ട അധികാര വൃത്തങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞ മട്ടു പോലുമില്ല.

ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ തിയേറ്ററുകളിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സിനിമകളിൽ സിംഹഭാഗവും മറ്റു ഭാഷാ ചിത്രങ്ങളാണ്. പണ്ടൊക്കെ തമിഴ് ചിത്രങ്ങൾ കേരളത്തിലെ തിയേറ്ററുകളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുമായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു മലയാള ചിത്രത്തിന്റെ റിലീസുണ്ടായാൽ അവ വഴിമാറുന്ന രീതിയായിരുന്നു. ഈ അവസ്ഥ വിപരീത ദിശയിലെത്തിയതിന്റെ പ്രധാന കാരണം പ്രദർശനത്തിനെത്തുന്ന മലയാള ചിത്രങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരത്തിലുണ്ടായ ഇടിവും ഇതര ഭാഷാ ചിത്രങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരവും ആണെന്നുള്ളതും സമ്മതിക്കണം. മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തിൽ ഈ അവസ്ഥ വിശേഷം ഉണ്ടായാൽ ആ സർക്കാരുകൾ കൈയും കെട്ടി നോക്കിനിൽക്കുമോ? തമിഴ്നാടിന് അത്യാവശ്യമായ കുടിവെള്ളം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന വീറും വാശിയും മറ്റു തുറകളിൽ പേരിനു പോലും കാണുന്നില്ല. സിനിമയെന്ന കലയെ അർഹിക്കും വിധം ഹൃദയത്തിലേറ്റാൻ കെൽപ്പുള്ള ഭരണാധികാരികൾ സംസ്ഥാനത്തില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഈ വൻ വ്യവസായത്തിലെ പ്രതിസന്ധിയെച്ചൊല്ലി ഒരു പ്രസ്താവന പോലും വകുപ്പു മന്ത്രിയിൽ നിന്നുണ്ടാകാത്തത് അതിശയം തന്നെ.

മധുരങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും സിനിമാ വ്യവസായത്തിലെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ രംഗത്തുള്ള കയ്യാങ്കളികളിലാണ്. വളരെ ബാലിശമായൊരു പ്രശ്നത്തെച്ചൊല്ലിയാണ് അതു രീക്ഷം കലുഷിതമായത്. മെഗാസ്റ്റാർ വരമ്പുകളിലെത്തി നിൽക്കുന്ന ഒരു നടൻ പടം ചെയ്യാനായി അഡ്വാൻസ് പറ്റിയതിനു ശേഷം സംവിധായകനെത്തന്നെ മാറ്റണമെന്ന് നിർബന്ധിച്ചത് മറ്റിടങ്ങളിൽ കേട്ടുകേൾവി പോലും ആയിരിക്കില്ല. ഇവിടെയിതൊക്കെ പതിവായിരിക്കുന്നു. മെഗാസ്റ്റാറുകളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ് കഥ മെനഞ്ഞെടുക്കലും, താരങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കലും ലൊക്കേഷൻ നിർണയിക്കലുമെല്ലാം. അവരുടെ ഡേറ്റുകൾ കിട്ടാൻ പ്രൊഡ്യൂസർമാർ വൻ ക്യൂവിൽ നിൽക്കുകയാണുപോലും. ഒരു മെഗാസ്റ്റാർ ഡേറ്റു നൽകിയ സന്തോഷത്തിൽ പ്രൊഡ്യൂസർ അയാളുടെ കാൽക്കൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ച വിവരം പോലും ഒരു പടം നിർമിച്ച അനുഭവമുള്ള ഈ ലേഖകൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. സിനിമാ നിർമാണത്തിന്റെ ചെലവിന്റെ സിംഹഭാഗവും മെഗാസ്റ്റാറിനുള്ള പ്രതിഫലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പടം എട്ടു നിലകളിൽ തന്നെ പൊട്ടുകയെന്നത് മലയാള സിനിമാ വ്യവസായത്തിൽ സർവസാധാരണവുമാണ്. സിനിമയെടുത്ത് പിച്ചച്ചട്ടിയെടുക്കേണ്ട ഗതിവന്ന നിർമാതാക്കളുടെ ഒരു പട തന്നെയുണ്ടിവിടെ. സിനിമ സാമ്പത്തികമായി വിജയിക്കാനുള്ള ചാൻസ് ലോട്ടറി അടിക്കുന്നതിന് സമമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാലും പടപ്പുവിടുന്ന പടങ്ങളിൽ എണ്ണക്കുറവുണ്ടാവുന്നില്ലായെന്നത് മലയാളി ബിസിനസ് മൈൻഡ്സെറ്റിന്റെ പാപ്പരത്തം കാണിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിലും സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുമുണ്ടാകുന്നത് ക്രൂരമായ നിസ്സംഗത മാത്രം.

മധുനായർ, ന്യൂയോർക്ക്

ലോകത്തിലാദ്യമായി സിനിമ പഠിപ്പിക്കുവാനൊരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത് ചൈനിനാണ്. (ആ പേരു പേറുന്ന ഒരു നല്ല സംവിധായകൻ കേരളത്തിലുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്വാസകരം തന്നെ). ഇരുമ്പുമറയ്ക്കുള്ളിൽ സോവിയറ്റ് സാമ്രാജ്യം അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ പോലും വിശ്വോത്തര നിലവാരമുള്ള സിനിമകൾ അവിടെ നിന്നും പുറം ലോകത്തെത്തിയിരുന്നു. ചൈനയിലെ അവസ്ഥയും ഇതു തന്നെ. ഇന്നും ചൈനീസ് സിനിമാ ലോകം ഗുണനിലവാരത്തിൽ ഭാരതത്തേക്കാൾ ഒരുപാടുയരത്തിലിരിക്കുന്നത് കായിക രംഗത്തെന്ന പോലെ കലാ ലോകത്തും, പ്രത്യേകിച്ചും സിനിമയുടെ കാര്യത്തിൽ, ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുള്ള പങ്കു തെളിയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക അളവുകോലായ മേഖലകളിൽ സർക്കാർ പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനം പുഷ്പിച്ചത് സർക്കാർ തെടുംതൂണായി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അതിപ്രസരം വായനശാലാ ഭരണത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും സംവിധാനം ലക്ഷ്യം തെറ്റാതെ സുശക്തം നിലനിൽക്കുന്നു. കലാസാഹിത്യ രംഗങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാൻ അക്കാദമികൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാം നോക്കുകുത്തികളായി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അക്കാദമികളുടെ ഭരണം അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന സർക്കാരിന്റെ കുഴലൂത്തുകാരെ മാത്രം ഏൽപ്പിച്ചതാണ് ദുരന്തം വരുത്തി വെച്ചത്. അവാർഡുകൾ ആർക്കൊക്കെ കൊടുക്കണമെന്നത് രാഷ്ട്രീയ തീരുമാനമാകുമ്പോൾ കലാരംഗം ദരിദ്രമാകുന്നു. സിനിമയെ പോഷിപ്പിക്കാനുണ്ടാക്കിയ ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി ഫലത്തിൽ ചെയ്തത് നല്ല സിനിമ നിർമിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞുണ്ടായിരുന്ന സർക്കാർ സംവിധാനത്തെ തകിടം മറിക്കുകയാണ്. അക്കാദമിയുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ അന്താരാഷ്ട്ര ഫിലിം മേള സംഘടിപ്പിക്കുകയെന്ന അജണ്ടയിൽ മാത്രമായി. മെഗാസ്റ്റാറുകൾ കോടികൾ പിടിച്ചുവാങ്ങി വ്യവസായത്തിന് അത്യുപകാരം ഒരുക്കുന്നത് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയിൽ ചർച്ചക്കുപോലും വരാനൊക്കാത്ത നിലയിലാണ്. ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മെഗാതാരങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ ഗോദയിൽ ചാടിയിറങ്ങി ജനസേവനത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോൾ കേരളക്കരയിലെ സിനിമാ കോടിപതികൾ മാളികകൾ പലതുണ്ടാക്കി പുഷ്പക വിമാന സമാനമായ ശകടങ്ങളിൽ വിലസി നടക്കുന്നു. ഫാൻസ് അസോസിയേഷനെന്ന പേരിൽ ഗുണ്ടാ സംഘടനകളുണ്ടാക്കി പുതുതായി വരുന്ന താരങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കാനാകാത്ത വിധത്തിൽ പ്രതിരോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ലോകോത്തര നിലവാരത്തിലെത്തിയ ഒരു നടന് അവാർഡുകളൊന്നും കിട്ടാതിരിക്കാൻ പാര പണിയുന്നു. ഇതിനെയൊക്കെ ചോദ്യം ചെയ്താൽ മുതിർന്നാൽ അവരൊത്തു കൂടി പുതു സംഘടനക്കു തന്നെ ബീജാവാപം നൽകുന്നു. സാധാരണ ജനം ഇതൊക്കെ തമാശയായി കരുതി നല്ലൊരു സിനിമ കാണുവാൻ ഇതര ഭാഷയിലെത്തുന്ന ദാമോദരന്മാരെയും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.